

[Tove Jørgensen]

den ud af deres økonomi. Ministerens svar til mig i sommer om dyrtidsreguleringens betydning viste klart, at dyrtidskompensationen ikke dækker, og at den kommer alt for sent.

Derfor må der skrides ind straks. Der må gives kompensation for stigningen til alle pensionister, således at de trygt kan se vinteren i møde. Det er ikke tilstrækkeligt at henvise pensionisterne til selv at søge hjælp. Vi skal sikre en obligatorisk ordning, og i virkeligheden burde folketinget have vedtaget den den dag i dag. Da dette ikke kan lade sig gøre, må vi forlange, at det er en af de allerførste opgaver, en kommende regering påtager sig. Det er ikke mindre end en skandale, at pensionisterne nu skal gå hele oktober måned i uvished, nu da kulden allerede er sat ind.

Med hensyn til fremskridtspartiets dagsorden er vi da helt enige i, at pensionisterne skal have det bedre, men vi vil ikke kunne stemme for fremskridtspartiets dagsorden, der i sin sammenhæng er totalt inkonsekvent. DKP går ind for forhøjelse af pensionerne, men vi forudsætter tillige, at de højeste indtægter skal fratages deres sociale pensioner, som i alt for høj grad forhindrer, at pensionister, der virkelig er afhængige af at få den sociale pension, får deres pension forhøjet. De skal have et beløb, der gør dem i stand til at disponere, uden at de skal op på bistandskontoret og vende vrangen ud af sig selv, hver gang de mangler en femøre. Det er ikke en værdig tilværelse at byde vore ældre.

Johan Nielsen (S):

Det er næsten 19 år siden, at jeg første gang betrædte denne talerstol. Dengang var det med frygt og bæven. Siden er man måske blevet lidt forhærdet, så man har ikke følt så meget. I dag er det, ligesom det hele gentager sig. Det er med vemod, at jeg står her for sidste gang.

Jeg har rig lejlighed til at sammenligne, hvordan min hjemstavn så ud, da jeg kom her første gang, og så i dag. Jeg glemmer aldrig den første valgkamp, ikke blot fordi det var den første, men for de strabadser, vi gennemgik. Da havde vi ikke de mange veje imellem byggerne. Da havde vi ingen tunneler. Da manglede vi de store færger. Da var der ingen broer mellem øerne. Da var der

ingen flyforbindelse med Danmark. Daværende statsminister Viggo Kampmann telegraferede til mig efter valget og bad mig om at komme omgående. Som så ofte senere manglede man en stemme. For at komme ned til tiden måtte jeg tage med en gammel færøsk fiskerkutter, der sejlede med fisk til England, og så fra England til Danmark. Det kunne jeg have skrevet en bog om. Det var en meget spændende tur.

Siden er der sket så kolossalt meget på Færøerne, og jeg er meget taknemmelig for, at jeg har fået lov til at være med til at udvikle det færøske samfund i den grad. I dag ligger levestandarden på højde med, hvad den gør i den sydlige del af riget, hvis den ikke er højere. Der var en overgang, da vi troede, at vi havde løst alle problemer. Vi havde fornyet vor skibsflåde, som var blevet en af de bedste og mest moderne og mest fleksible i hele verden. Fortjenesterne var ganske kolossale. Strabadserne var ikke de samme som før, og vi er blevet sparet for de mange forlis, vi havde i mellemkrigsårene og under anden verdenskrig, fordi vi nu har fået gode og sødygtige skibe. Vi har som sagt fået bygget veje, tunneler, havne, skoler og idrætshuse; i det hele taget har samarbejdet imellem de færøske myndigheder og rigsmyndighederne været af en sådan art, at det er eksemplarisk.

Personlig har jeg altid næret en meget, meget stor beundring for det danske folk, det folk, som havde fostret en H. C. Andersen, en Niels Bohr, en Ole Rømer, og jeg kunne nævne mange, mange andre. Jeg kan huske, at min gamle lærer i filosofi ved universitetet påstod, at hvis Søren Kierkegaard havde skrevet på et af verdenssprogene, så havde verden set helt anderledes ud i dag. Så var det ikke Hegel og Marx, som havde præget den, men det var Søren Kierkegaard. Om det kan passe, ved jeg ikke, men jeg ved, at det er Danmark, som var det første land, der ophævede negerslaveriet, og det er Danmark, som var et foregangsland med landboreformer, blot for at nævne nogle ting.

Danmark har en perle til at sætte i kronen, som man meget sjældent ser eller hører omtalt, nemlig den færøske hjemmestyreløvslov, den færøske hjemmestyreløvslov, som er baseret på, at den, som bestemmer, skal betale. Sådan er det i det store og hele. Man har fra dansk side været så large, at når vi manglede